

[Poul Nielson]

en måde, som giver mig anledning til at citere, hvad DONG's repræsentantskab i enighed – bortset fra Fremskridtspartiet – udtalte den 8. november:

»Det er vor opfattelse, at koncernen driver virksomheden efter klare forretningsmæssige principper og bør have tilsvarende overordnede kommercielle dispositionsmuligheder.«

Den udtalelse står, som den skal. Den er der almindelig enighed om. Det var der før ministerskiftet, og jeg håber, vi kan få bekræftet, at det også er tilfældet efter ministerskiftet. Det er meget vigtigt, at DONG har den kommercielle handlefrihed, et sådant firma skal have.

Jeg skal slutte med for god ordens skyld at tilkendegive, at Socialdemokratiet er glad for den dagsorden, der er foreslået her, og at vi glæder os til at se den vedtaget.

Flemming Hansen (KF):

Lad mig sige, at hr. Poul Nielson er meget præcis i sin formulering, når han siger, at på denne tid af året har vi energidebat. Det er oven i købet nøjagtig samme dag som sidste år, så vidt jeg kan konstatere, den 20. marts.

Jeg er ligesom hr. Poul Nielson glad for, at vi i dag har lejlighed til at drøfte perspektiverne for dansk energipolitik i sin helhed, specielt fordi debatten om at pålægge en CO₂-afgift har kørt løsrevet fra den mere brede debat om, hvordan vi sikrer en energipolitik, som på den ene side er miljømæssigt forsvarlig og på den anden side også er forsvarlig over for det danske samfund som sådant, også over for danske erhvervsvirksomheder.

Energiministeren har så udmærket opridset de mange konkrete og fornuftige initiativer, der er taget, siden energihandlingsplanen blev drøftet her i salen sidste forår. Det er yderst vigtigt, at vi i »Energi 2000« har fået nogle overordnede perspektiver for vor energiplanlægning. Kunsten er nu at omsætte visionerne til de konkrete virkemidler, der kan sikre, at vi lever op til Brundtlandrapportens intentioner.

Jeg mener, at de mange skridt, vi har taget i det sidste år, har bragt os et pænt stykke videre. Nu drejer det sig om at få præciseret de væsentligste principper i dansk energiplanlægning, således at »Energi 2000« kan justeres som følge af de diskussioner og de erfaringer, vi har haft i det sidste års tid, og naturligvis også de debatter, vi har i Folketinget, også den, vi har i dag.

Det første væsentlige skridt på vejen er at få energiforbruget begrænset mest muligt. Jeg er derfor meget positiv over for de skridt, energiministeren har taget og vil tage for at iværksætte forskellige former for energisparekampagner både over for forbrugerne og over for virksomhederne. Der er ingen tvivl om, at vi kan nå langt, meget langt endda, ved disse kampagner, som forsøger at få alle til at spare på energien ad frivillighedens vej.

Både virksomheder og forbrugere vil jo gerne spare, især når det kan dokumenteres, at det faktisk også kan være en økonomisk fordel. F.eks. har energisparepærerne jo efterhånden fundet vej til de fleste danske hjem, simpelt hen fordi det har været med til at holde elregningerne nede. Jeg tror også, at der vil være stor interesse hos forbrugerne for den planlagte mærkning af elforbrugende apparater, fordi de mange oplysningskampagner har gjort det klart, at der er sund fornuft i at tænke energibesparende.

Et andet hovedemne i energidebatten er, hvordan vi ud over at spare på energien også får omlagt vores energiforbrug i mere miljøvenlig retning. Der kan næppe herske tvivl om, at vedtagelsen sidste forår om at opprioritere anvendelsen af naturgas er af stor miljømæssig betydning; for så vidt var der tale om en rigtig beslutning. Det var der også, når vi ser på baggrunden for, at vi politisk måtte vedtage en omlægning i retning af øget anvendelse af naturgas frem for med andre virkemidler at opmuntre forbrugerne til selv at vælge naturgas, fordi det er et godt og rent produkt. Desværre var det jo sådan, at hele naturgasprojektet var i en dårlig forfatning, og derfor måtte vi gribe ind for at få rettet op på naturgasselskabernes økonomi.

Under drøftelserne sidste år lagde vi hele tiden fra konservativ side vægt på, at tvangselementet skulle begrænses mest muligt, når vi talte naturgas. Især sagde vi vedholdende nej til en tvangstilslutning for villaejere, hvilket vi da også er kommet igennem med. Jeg minder om det, fordi det skal stå klart, at Det Konservative Folkeparti dengang mente og fortsat mener, at det ikke er planlægning og tvang, men markedskræfterne, der skal styre valget af energi.

Vi skal senere diskutere forslaget om en CO₂-afgift, og dér kunne man selvfølgelig sige, at ud fra det synspunkt, at markedskræfterne frem for tvang skal styre forbrugernes valg, kan